

Morot för Kuba, knölpåk för Venezuela?

Mark Weisbrot

Panamerikanska toppmötet har kommit och gått och de kommande månaderna och åren kommer att visa om det blev en vändpunkt, eller om det hittills bara är svaga vårvindar. Internationella medier blåste upp mötet mellan Kubas och USAs presidenter. Det passade Obama, som ville suddas bort skammen från det katastrofala toppmötet 2011 genom att visa på ett positivt framsteg.

De som följde toppmötet på nära håll fick uppleva en uppenbar strategisk reträtt för Washington. Den 9 mars, bara några veckor innan toppmötet hade Vita huset verkställt ekonomiska sanktioner mot Venezuela. Det provocerade ett starkt och så gott som enhälligt avståndstagande från södra världsdelen innefattande både UNASUR (alla sydamerikanska länder) och Celac (alla i Latinamerika och Karibien). De gjorde det oerhörda: krävde att USA skulle dra tillbaka verkställighetsordern.

USA kunde ha ignorerat sin isolering i världsdelen, som de haft för vana. Men så var det Kuba. Normalisering av förbindelserna med Kuba är något som Obama vill lämna spår av i historieböckerna. Men kubanerna gjorde klart att de inte skulle gå med på att USA ersatte sitt långa krig mot dem med en annan latinamerikansk måltavla. Fidel Castro

gav sitt stöd till Maduro ”mot USA-regeringens brutala planer!” Raul Castro fördömde kraftfullt USAs sanktioner som nästan alla övriga latinamerikanska presidenter.

Vita huset insåg att tidpunkten för nya sanktioner var illa vald och backade - dock bara i ord. Obama erkände: ”Vi anser inte att Venezuela utgör något hot mot USA” men menade också att USA inte heller hotar Venezuela. Och tog sedan skeden i vacker hand, något som ingen av hans föregångare gjort sedan Chávez vann presidentvalet 1998. I Panama hade Obama ett möte med Venezuelas president, nu Nicolas Maduro. Detta var nog lika viktigt för relationerna i världsdelen som mötet med Kubas statschef. Obamaregeringen hade erkänt hur dum USA politik för att bli av med Kubas regering varit, och nu att det var en blunder att inför Amerikatoppmötet ge sig på Venezuela.

Nu återstår dock att se hur USA ska fortsätta sin regimskiftespolitik i Venezuela. Den har skapat starka spänningar inte bara med Venezuela utan hela regionen. Bush-administrationen trodde att de kunde isolera Venezuela från grannarna, men isolerade sig själv. Obamas fortsatta behandling av Venezuela kan antyda hur pass allvarlig han är också när det gäller Kuba. Övers. Eva Bj.